

brugt ved Lovens Affattelse. Jeg anseer det for overskødigt at bemærke, at idet jeg udtaler dette, er det ikke, fordi det er Noget, som i mindste Maade vedrører mi i Interesse, da jeg ikke har havt Noget med Lovens Udarbejdelse at gøre. Men der var i den ærede Rigsdagsmands Foredrag eet Punkt, som jeg ikke skal lade være uberørt; han bemærkede nemlig, at den af ham paa-pegede Klasse af Embedsmænd enkelte Gange havde gjort sig skyldig i, hvad han kaldte Plageri, og ledsagede disse Ytringer med Ansørelsen af et Par Exempler, der skulde vise, i hvilket Omfang dette havde fundet Sted. Hvad jeg derved har at erindre, er ikke i Henseende til selve de brugte Ytringer, men det er, at jeg ikke kan indsee, hvorledes man kan benytte Exempler af den Natur som Beviis paa, at det foreliggende Lovudkast fortjener et paa disse Exempler støttet Angreb. Jeg kan særdeles vel fatte den Tankegang, at man mener, at den ældre Lovgivning er af den Vessaffenhed, at det har været muligt, at saadanne Misgreb — hvis de have fundet Sted — kunne eksistere, men deri ligger dog ikke noget Beviis for, at den bestaaende Lovgivning er af den Natur, at den fremkalder eller hjemler slige Misbrug, thi vi vide jo Alle, at Tilfidesættelse af Loven kan finde Sted, men var det Tilfældet, at de havde Foranledning eller Hjemmel i Lovgivningen, viser det ikke Andet, end at det var af Bigtighed at faae denne Lovgivning forandret, og det er jo netop derpaa, at det foreliggende Forslag — med Hensyn til hvilket ogsaa jeg maa ansee det for meget ønskeligt, at det maatte finde sin Afgjørelse denne Gang — gaaer ud. Der er af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 1ste Valgfreds (E. C. Petersen) gjort en Bemærkning med Hensyn til Definitionen, som indeholdes i Lovforslagets § 1 af Ordene „et Sted“. Det er den eneste Detailbemærkning, hvorpaa jeg tør indlade mig, og det kun for at sige, at min Opmærksomhed netop har været henvendt paa denne enkelte Bestemmelse, fordi jeg har troet, at den kunde komme til at medføre Ulemper i visse Retninger, og jeg forbeholder mig i denne Henseende at stille Endringsforslag til 2den Behandling, hvis jeg ved nærmere Overveieelse maatte finde tilstrækkelig Grund dertil.

Endnu een Bemærkning tør jeg tillade mig. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) behagede at udtrykke sig saaledes, at det var af Bigtighed at „vænne Regjeringen af med“ at komme med saadanne Love. Den ærede Rigsdagsmand vil vistnok kunne forklare sig Grunden til, at jeg kun udhæver Udtrykkene; uden videre at gaae ind paa Indholdet, da Udtryk af den Vessaffenhed neppe behøve at gjøres til Gjenstand for en nærmere gaaende Kritik. Jeg vil imod dem kun stille en eneste Modbemærkning, som jeg vil hente fra en Udtalelse, der kom fra en anden Side her i Aften. En æret Rigsdagsmand bemærkede, at man, dersom man i Loven kun havde givet de almindelige Grundtræk, som vare blevne antydede fra den førstnævnte ærede Rigsdagsmands Side som det Helbigste, ikke vilde have fyldestgjort deres Interesser, deres Duffer og Forventninger, som det netop i høi Grad maa interessere, at Loven kommer ud, og kommer ud i en saa heldig Skikkelse, at den vil være istand til at kunne virke til det Maal, den skulde virke for; men naar nu den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) siger, at man maa dog see at vænne Regjeringen af med at komme med saadanne Love, da vilde det under disse Omstændigheder kunne træffe sig, at en Rigsdagsmand, som ikke deelte hans Mening, men gif i en ganske modsat Retning, kunde finde Tyde til en Udtalelse om, at man dog maatte see at vænne Regjeringen af med at komme med Love, som ikke vare tilstrækkelig omhyggeligt udarbejdede.

N. W. Hansen: Med Hensyn til de Afstandsbestemmelser, som ved nye Bygningers Opførelse blive at iagttage, og som ere betegne i det forelagte Lovudkast paa den Maade, at Afstanden skal beregnes fra Væg til Væg, saa maa jeg bemærke, at jeg ikke kan Andet end fastholde den Bestemmelse, som gjorde sig gjældende i det Udvalg, som ifjor blev nedsat her i Thinget for at behandle dette Forslag. Dette Udvalg gif med Hensyn til Afstandsbestemmelserne ud fra, at ved nye Bygningers Opførelse maatte Afstanden regnes saaledes, at Halvdelen af den blev udmaalt fra Grundens